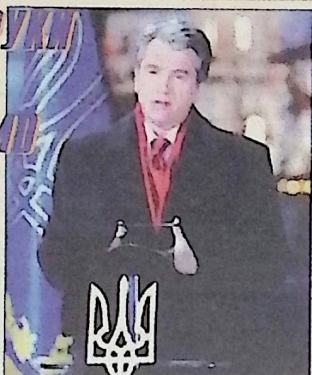




## НЕ ОПУСКАЙТЕ РУКИ Ї НЕ МОВЧІТЬ - МИ ВСЕ ЗУМІЄМО ЗРОБИТИ...



### НОВОРІЧНЕ ЗВЕРНЕННЯ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ ВІКТОРА ЮЩЕНКА

**ДО УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ**  
Дорогий Український народе,  
Дорогі співвітчизники,

Звертаюся до вас з нашої головної площі - площі Святої Софії.  
Я хочу додати вам надії і спокою. Минає 2008 рік - рік складний, високосний, непростий для кожного з нас. Треба подякувати, що він був у нашому житті. Тільки б мріялось, аби його долоня забрала всі наші проблеми, труднощі і непорозуміння. Хочеться певності. Хочеться ясності. Хочеться світла. Це світло є.

Я не говоритиму про абстрактні речі. Я розпочну зі слова про людей, які додали світла в житті України.

У цю святкову хвилину я думаю про світло сім'ї отця Михайла Жира з Буковини, який виховав 155 дітей. Цього року він став Героєм України.

Я кажу про світло особистості і національної перемоги, яку здобув кожен український учасник Олімпійських і Паралімпійських ігор у Пекіні.

Я думаю про чистий шлях і світлий погляд Євгена Сверстюка - філософа і правозахисника, який цього року став кавалером Ордена Свободи.

Я кажу про Героя України, актрису Неонілу Крюкову, прикуту до ліжка, але не зламану. Цього року вона знайшла сили повернутися на сцену, до нас. Її дух - переможний, бо присвячений Україні.

Щоденна перемога. Перемога життя і перемога добра.

Цей ряд - невичерпний. Я думаю про сотні, тисяч наших славних - знаних і неупізнаних імен.

Я кажу про всіх, хто перемагав обставини, - про десятки тисяч лікарів, військових, правоохоронців, шахтарів, учителів, рятувальників життя і душі, культури і пам'яті, творців країни - звичайних, чесних і світлих людей. Я кажу про вас, дорогі співвітчизники.

Новорічна мить є мить особиста, щоб кожен згадав свій рік і від кожного доброго діла взяв світло для року наступного. Саме з цього почуття постають живі цінності, вищі над нами і могутніші за будь-які випробування.

Є щоденне добро, звернене один до одного. Є віра - у вищу справедливу силу і в наші з вами сили.

Є гідність, додержана щодня, - гідність особиста і гідність національна. Є Вітчизна і є Держава - одна для всіх і творена всіма.

Ми - не безлика маса. Ми - великий

народ особистостей, чий минулий рік визначається не політиками і не телевізійними шоу, а власними успіхами, радіщами, переживаннями, конкретними справами і досягненнями.

Шануймо кожен особистий результат і, я впевнений, ми навчимося зріло, без перебільшень і применшень шанувати здобутки.

Бо серед них багато справді важливих справ: і такі практичні зміни, як наш вступ до Світової організації торгівлі, майбутня Угода про асоціацію «Україна-Європейський Союз», а також зміни, що здатні стати історичними, - поступове усвідомлення нації, перші кроки до об'єднання її духовного життя і наше очищення - очищення минулого, а отже і майбутнього.

Це - світло. І це - наша опора.

Попереду - нелегкі часи для світу і України. Я знаю, що ми пройдемо випробування влевнено і, вірою, без втрат. Для цього вже об'єднуються українські фахівці - без політичного чи партійного поділу.

Ми повинні використати нинішню кризу для найважливішого - справжньої, докорінної зміни країни.

Я звертаюся до людей, які мислять і розуміють природу процесів в Україні. Багато з вас стали осторожні, втомлені від політики і від неможливості змінити стан справ. Не опускайте руки. Не мовчіть. Повертайтеся. Станьте відчутними і правдивим голосом України.

Я звертаюся до всього нашого народу. Не пускайте тривогу у своє серце. Ми все зуміємо зробити. Краще, ніж будь-коли.

Нехай 2009 рік стане для нас роком щасливим. Нехай він допоможе нам відірвати правду від брехні, стати сильнішими і успішними. Нехай він принесе щастя до кожного нашого дому, до кожної нашої родини, до кожного з нас.

На порозі нашого серця - Новий Рік. Зустрічаючи його, я прошу у Господа благословення і захисту для всіх нас. Я бажаю всьому Українському народові щастя, добра і великої, незламної сили.

Нехай береже нас Бог.

Я сердечно, щиро і з великою любов'ю вітаю Вас, дорогі співвітчизники, з Новим 2009 Роком!

## РІЗДВО ХРИСТОВЕ ЗАКЛИКАЄ НАС ТВОРИТИ СПРАВИ МИЛОСЕРДЯ І ЛЮБОВІ

**РІЗДВЯНЕ ПОСЛАННЯ**  
Патріарха Київського  
і всієї Русь-України Філарета  
Пресвященним архієпископом,  
богословним пастирем,  
черняцтвом та всім вірним  
Української Православної Церкви  
Київського Патріархату  
Дорогі браття і сестри!

Христос народився, славімо Його!  
«Я благоživу вам велику радість, - сказав ангел вифлеємським пастухам, - яка буде всім людям... Бо нині у місті Давидовому народився для вас Спаситель, Який є Христос Господь» (Лк. 2, 10-11). Про яку радість благовістив ангел і кому вона сповіщається? Ангел сказав, що радість буде всім людям. Значить, не тільки юдеям, а всім народам, у тому числі і українському. Чому ангел назвав радість великою? Тому, що це не звичайна радість, яку люди мають у своєму житті, - а така, що стосується визволення від гріха і смерті. Людина може створити собі комфортні умови для земного життя, але вона не може звільнитися від гріха і його наслідку - смерті. Тому апостол Павло від імені всього людства сказав: «Бідна я людина!» (Рим. 7, 24). А древній римський філософ додав, що якщо Син Божий не зійде на землю, то ніхто не може спасти людину від смерті.

Великою радістю ангел назвав визволення людей від гріха і смерті. І його звершити Спаситель, Який є Христос Господь. Як же почалося спасіння від гріха і смерті? Початком гріха є гордість; і оволоділа вона найвищим ангелом, який через гордість став сатаною, дияволом. Тому Христос Спаситель, визволяючи людство від гріха, починає спасіння з перемоги над гордістю. Син Божий, будучи Царем і Владикою всесвіту, народжується не в царських палацах, а в яслах серед худоби. Саме народження Спасителя не може залишити байдужим людське серце: Творець всесвіту благозволів явитися на світ Немовлям у бідному вертепі, в оточенні простих пастухів. У цьому убогом притулку, у яслах для худоби, лежав «неосяжний Христос Бог» - Той, Хто є сльвом слави Божої, Його образом смири в Себе.

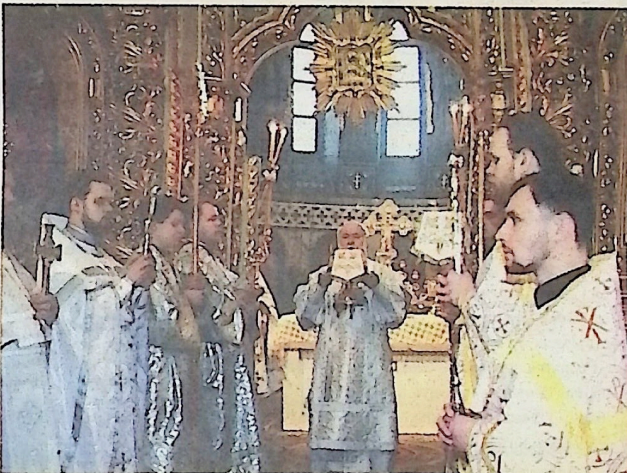
Апостол Павло про нашого Христа Спасителя говорить: «Він... принизив Себе Самого, прийнявши образ раба, зробившись подібним до людей, і з вигляду став як чоловік; упокорив Себе, був слухняним аж до смерті, і смерті хресної» (Флп. 2, 6-8). І Сам Господь наш Ісус Христос сказав про Себе: «...Я лагід-

ний і смиренний серцем...» (Мф. 11, 29).  
Гордість перемається смиренням. Хто не смирив себе, той не подолає гордості. Гордість не дозволяє побачити свої гріхи. А хто не бачить своїх гріхів, той не може покаятися. А хто не може покаятися, той не може спастися від гріха і його наслідку - смерті.

Великою таїною є Боготілення (тобто тілення Сина Божого), Який, будучи Богом, Творцем всесвіту, стає людиною, - тією людиною, яку Він сотворив, яка зрішила і померла духовно і тілесно. Але не меншою таїною є процес спасіння людини від гріха і смерті, який відбувається невидимо в тайниках душі.

Тех. Те, що відбувається тепер в усьому світі, так звана фінансова криза, - це попушення Боже для смирення людей. Треба уважно придивитися до морального стану людства і насамперед християнського світу і побачити його гріхи, моральне падіння, відступлення від християнського способу життя, відкинути гордість і повернутися до Бога.

Син Божий втілювався, став людиною з любові до роду людського, до всіх нас, грішних. Він, і караючи людей, милує, бо Його любов безмежна. Премудрий Соломон, якого повторив апостол Павло, сказав: «...сину мій... кого любить Господь, того карає і благоволяє до того, як батько до сина свого» (Притч. 3, 12); «...б'є кожного сина, якого при-



Таїнство спасіння починається зі смирення. Воно народжує покаяння і приводить до віри - віри живої, діючої, а не мертвої, бісівської.

Тому коли ми подивимося на сучасний світ, то побачимо, що він став дуже гордим. Люди досягли великих успіхів у науково-технічному прогресі: маємо машини, літаки, ракети, телефони, комп'ютери, інтернет, телевізори. Людина літає в космос, досягає планет. Людина створила собі комфортні умови життя і сказала: «Я все можу, Бог мені не потрібний; я сама як бог». Чи не чуємо ми в цих словах голос диявола, який також повстав проти Бога і сказав, що він є богом?

А оскільки спасіння починається з подолання гордості, з придбання смирення, а людина сама не хоче смиряться, - Бог Своєю всеіснуючою правдою смиряє горде людство, яке зазналося у своїх досягнен-

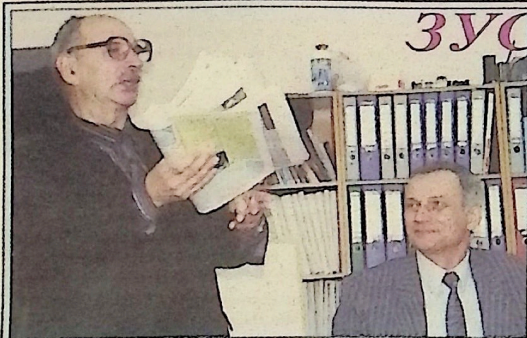
ймає» (Євр. 12, 6). Він і нас тепер карає, для того, щоб показати Свою любов до нас, бо Він хоче, щоб ми всі спаслися і прийшли до пізнання істини, до вічного життя.

Різдво Христове навки з'єднало людину з Богом. Син Божий просвітив затьмарений людський розум світлом істини, дарував людям благодатні сили для боротьби з гріхом, пробудив у їхній совісті Божественну істину. Він і тепер визнає до нас через всілякі труднощі, хвороби та скорботи і говорить: «Люди, любіть один одного, як Я полюбив вас».

Христос приніс на землю мир з Богом. А примиренні повинні жити між собою в єдності віри і любові, як діти Єдиного Бога і брати у Христі. Це особливо важливо пам'ятати тепер, коли Українську державу і Церкву розділяють, вносять смуту і спокуси.

(Закінчення на 5-й стор.)

## ЗУСТРІЧ У «СВІТЛИЦІ»



Напередодні Нового року і чергової - вже 16-ї річниці від дня народження газети в редакції «КС» відбулася творча зустріч працівників «Світлиці» з позаштатним чितашким активом.

Такі традиційні зустрічі раніше мали назву «ВЕЧОРНИЦІ У «СВІТЛИЦІ» і відповідний святковий формат проведення, але після трагедії в Євпаторії, що сталася напередодні і призвела до численних жертв, звичайно ж, було вже не до свят... Віддавши данину пам'яті трагічно загиблим євпаторійцям, пом'янувши також тих «світличан», які творили колись «Світлицю» і котрих з нами вже немає, присутні поговорили про нашу кримсько-українську долю, про якість нашого життя, що ось так безжалібно вкорочує нам віку, про те, що ж можна в цьому житті і в державі поправити (і газетним рядком - зокрема), аби не гірчили лихом нам свята... (Закінчення на 5-й стор.)

